

Bilag 221.

Den 31. januar 1967

Angående punktafgifter på lamper.

Med henblik på de kommende forhandlinger om omlægning af Oms — Moms og eventuelt andre afgifter vil jeg hermed gøre opmærksom på punktafgiften på lamper og anmode om, at denne afgift må blive fjernet af følgende årsager:

1. Lamper indtager i dag en nøgleposition i vor tilværelse, således at næsten alt vil gå i stå uden kunstigt lys, det gælder både industri, landbrug, handel, undervisning, trafik (både på landevejen, med baner og skibe), samt hospitaler — for kun at nævne nogle enkelte samfundsnyttige områder. Afgift på en så livsvigtig forbrugsartikel kan bedst sammenlignes med afgiften på salt i kolonitiden.

2. I en tid, hvor industrien har store vanskeligheder at kæmpe med, er det urimeligt, at staten gør disse vanskeligheder større ved forud at lægge en afgift på produktionsmidlerne.

Beregnet efter virksomhedens størrelse har vort største skibsværft sikkert en årlig lampeafgift på over 100.000 kr.; ikke meget i forhold til firmaets budget, men tilstrækkeligt til at udgøre f. eks. årslønnen til 2 ingeniører.

3. I landbruget, og ved forarbejdningen af landbrugsprodukter, indgår også lamper med deres afgift som en produktionsfordyrende faktor.

4. Handelsmæssigt vanskeliggøres salget af lamper. Efter at afgiften nu udgør omtrent samme beløb som selve lampeprisen, er handelsavancen procentuelt reduceret til det halve, således at handelsomkostningerne ikke kan dækkes.

5. Lampeafgiften diskriminerer dansk glødelampeindustri, fordi salget af danske lamper til grossister og større handelsselskaber straks bliver belastet med afgiften.

Ønsker de samme firmaer selv at importere lamper, er disse afgiftsfri, så længe de er på lager. Et herværende firma med en stor lampeomsætning har ved import af

udenlandske lamper således et afgiftsfrit lager (hvor afgiftsværdien andrager ca. 400-500.000 kr.) og sparer på den måde renterne af dette beløb i modsætning til et handelsfirma, som køber danske lamper. — Dette uretfærdige forhold må animere til import af udenlandske lamper.

6. Administrationen af lampeafgiften er i alle led meget stor og må, i visse tilfælde, opfattes som en parodi i form af nytteløst arbejde. — Således skrives der f. eks. regninger, føres regnskab og indkasseres afgift ved salg af lamper til statsinstitutioner. Derefter aflægges regnskab til toldmyndighederne for afgiftsbeløbet, og disse videre sender derefter pengene til finanshovedkassen.

7. Skønsmæssigt kommer kun højst 50 pct. af lampeafgiften fra private forbrugere; tallet er kun et skøn, idet lampens vandring til forbrugsstedet ikke kan følges.

8. Siden lampeafgiften blev fordoblet, har der været en nedgang i produktionen af glødelamper i Danmark. Det er uvist, om denne nedgang skyldes den illegale import fra Sverige, som ikke har nogen direkte lampeafgift (kun Oms som her). Af denne grund er detailprisen i Sverige lidt billigere end her.

Til orientering vil jeg til sidst anføre, at intet andet vestligt kulturland har en lampeafgift, som på nogen måde kan sammenlignes med den danske. — Dette bevirker blandt andet, at den danske glødelampeindustri som følge af afgiften er mindre konkurrencedygtig, fordi administrationen af *hele produktionen* her er forbundet med mange udgifter, f. eks. til finansiering af de meget store afgiftsbeløb ved kreditgivning, lagerudgifter for forhandlerne osv.

Det er mit håb, at der må findes en udvej til helt at afskaffe lampeafgiften og dermed ligestille Danmark med andre lande på belysningsens område.

Søren Madsen.